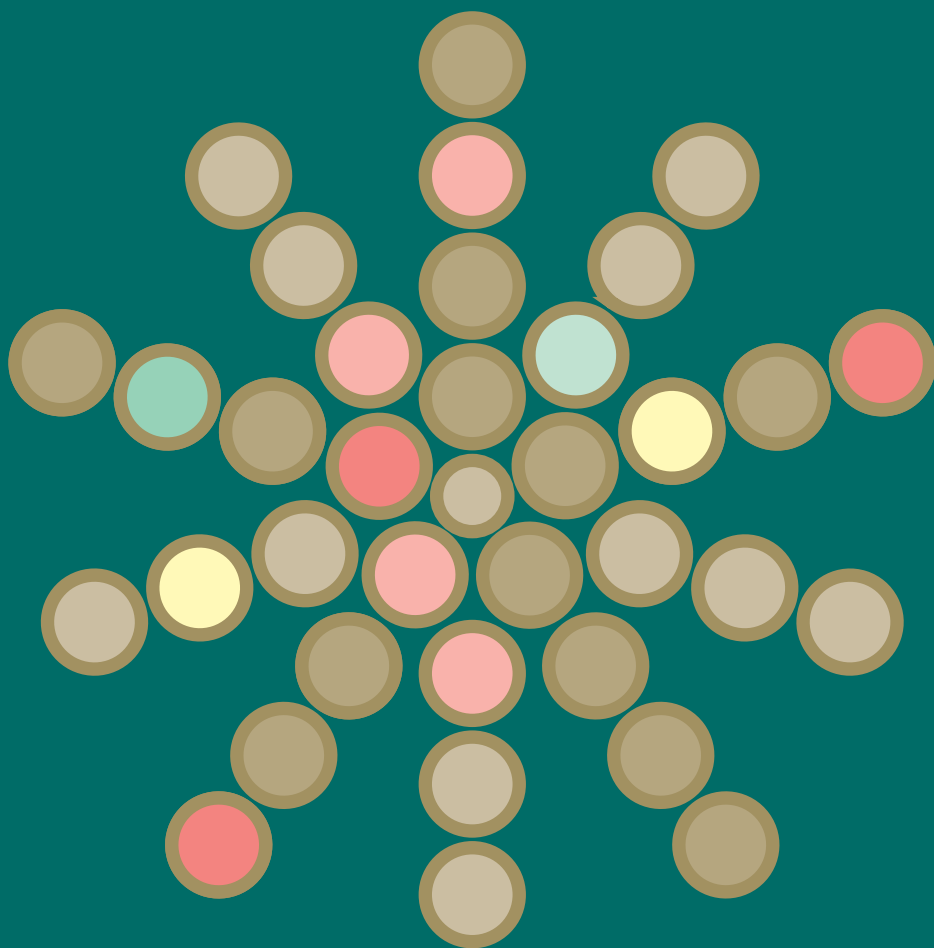

Concert de Sant Esteve

26 de desembre de 2014

Programa

Melodia francesa del segle XV

“*Veni, veni, Emmanuel*”, Adaptació i arranjament de David Willcocks (1919)

Gustav Holst (1874-1934) *Ave Maria*

Poema 1: *Pau a la terra* de Conrad Ferdinand Meyer

Arnold Schönberg (1874-1951) *Friede auf erden*

Poema de Conrad Ferdinand Meyer (1825-1898)

Poema 2: *Aquests dos jeuen arran* de Paul Éluard

Marian Márquez (1978) *Núvols de Nadal*

Poema de Joan Maragall (1860-1911)

Marian Márquez *Cançó del bon dimoni*

Lluís M. Millet (1906-1990) *Bruc i galzeran*

Poema de Joan Maria Guasch (1878-1961)

Nadala tradicional catalana *El pobre alegre*

Arranjament de Narcís Bonet (1933)

Narcís Bonet *Cançó de bressol a la verge*

Poema de Tomàs Garcés (1901-1993)

Poema 3: *Cap a la pau* de Herman Hesse

Tomás Luis de Victoria (ca 1548-1611)

Natus est nobis (d’In festo Natalis Domini)

Evangelí de Lluc, 2: 11-12

Nadales tradicionals catalanes

El Noi de la Mare / Fum, fum, fum (de Tres nadales per a St. Esteve)

Arranjament de Xavier Pastrana (1977)

Poema 4: *Bach i el sentinella* de Ivor Gurney

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

“*Sicut locutus*” i “*Gloria Patri*” (del Magnificat BWV 243)

Felix Mendelssohn (1809-1847) *Escolteu, els àngels canten*

Arranjament de David Willcocks

Heikki Sarmanto (1939) *Hanget soi*

Poema d’Eino Leino (1878-1926)

Jukka Linkola (1955) *The joiku*

Poema 5: *En molts llocs d’aquest món* d’Agustí Bartra

Arvo Pärt (1935) *Da pacem Domine*

Bernat Vivancos (1973) *Bubbles*

Claude Debussy (1862-1918) *Noël des enfants qui n’ont plus de maisons*

Poema 6: *Els morts silenciosos* d’Archibald MacLeish

Lluís Millet (1867-1941) *Coral a boca closa*

Tradicional catalana *Cançó de bressol*

Arranjament d’Antoni Pérez Moya (1884-1964)

Nadales tradicionals catalanes *Les dotze van tocant, Les bèsties del naixement*

Arranjament d’Albert Guinovart (1962)

Poema 7: *Humanitat* de Georg Trakl

Franz Grüber (1787-1863) *Santa nit*

Arranjament de John Rutter (1945)

Poema de Joseph Mohr (1792-1848)

Mel Torme (1925-1999) i **Robert Wells** (1922-1998) *Christmas song*

Arranjament de Roy Ringwald (1910-1995)

Poema 8: *El poeta com a heroi* de Siegfried Sassoon

Johann Sebastian Bach “*Dona nobis pacem*”

(de la Missa en Si menor, BWV 232)

Els poemes recitats durant el concert es poden trobar al web: www.palaumusica.cat

Tots sou part del Palau

Mecenases d'Honor

Agrolimen

euromadi

Fundació
BancSabadell

Fundació
Damm

GARRIGUES

gasNatural
fenosa

IIVAS
MEDIA GROUP

Media Partners

ara.cat

SER

EL MUNDO

EL PAÍS

el Periódico

Expansión

LA VANGUARDIA

3 CATALUNYA
RÀDIO

SPORT

vocento

EL PUNT AVUI+

europa
press

Gràcies!

Mecenases Protectors

Fundació
Catalunya - La Pedrera

FUNDACIÓ PUIG

nationale
suisse

Telefonica

vueling

Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Basi, S.A. — Canon España, S.A. — Coca-Cola — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Deloitte — Esteve — Fundació Antiques Caixes Catalanes — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Fundació Puigvert — Hoteles Catalonia — HP — Loteria de Catalunya — Memora — Nestlé España, S.A. — Quadis — Reial Automòbil Club de Catalunya — Roca Junyent, S.L.P.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Selmar, S.A. — Teatre Romea

Per la Pau

El 14 de la xifra d'aquest any 2014 ens recorda, per un estrany atzar, que la pau que ens desitgem en aquestes dates no obeeix a cap formulisme buit de contingut, sinó a la malaurada persistència de l'impuls destructiu de la humanitat, que no s'ha afeblit gens ni mica al llarg de segles de civilització. Anhelem la pau perquè recordem prou que la guerra forma part inesquivable de la genètica de la humanitat. Si l'any 1714 aquest país va patir en carn pròpia les conseqüències de la violència bàrbara, el 1914 va ser tot Europa, i finalment el món sencer, qui va experimentar d'una manera inesperada l'horror de la destrucció absurda de l'home per l'home. Mai fins a la primera Gran Guerra no s'havia enfrontat la humanitat, en una escala tan gran, a la seva pròpia capacitat de destrucció, a l'estupidesa i la inutilitat de l'impuls homicida, a una consciència tan esgarrifosa del Mal.

Aquell reconeixement horroritzat de la fondària més obscura de l'ànima humana va somoure les consciències del món, i en particular les d'aquells que ho van viure –o morir– de prop.

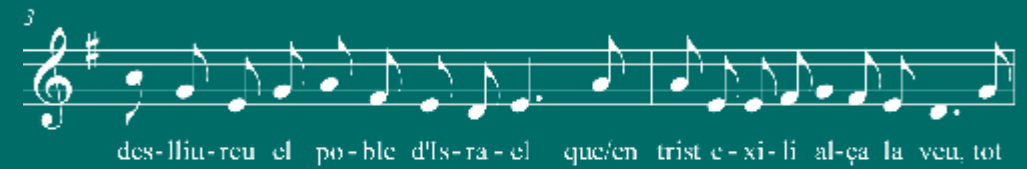
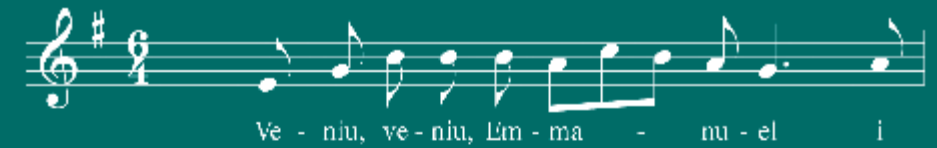
La Gran Guerra va provocar una allau de reflexions d'artistes, científics, filòsofs, periodistes i escriptors. I, sobretot, va despertar la veu dels poetes com no ho havia fet mai cap guerra, sinó la remotíssima de Troia. Poetes que van morir en combat i poetes que van sobreviure al gran trasbals, expressant-se en les múltiples llengües dels que s'hi van veure arrossegats per un ideal, per un cavalleresc sentit del deure o per la simple força de l'obligació. Poetes francesos com Guillaume Apollinaire, Paul Éluard o André Breton, anglesos com Wilfred Owen, Robert Graves o Siegfried Sassoon, nord-americans com Archibald MacLeish o John Allan Wyeth, italians com Giuseppe Ungaretti o Eugenio Montale, alemanys

com Ernst Toller, austríacs com Georg Trakl o Franz Werfel, russos com Nikolai Gumiliov, etcètera. Fins i tot el nostre Àngel Guimerà va escriure uns versos adreçats als voluntaris catalans d'aquella guerra.

Qui millor que aquells poetes, doncs, per donar veu a la pau? Qui millor que ells per comprendre que la pau no és encara l'absència de guerra? Qui millor que ells per acompanyar-nos en el nostre renovat anhel de pau civilitzada?

Per això hem inclòs al programa del Concert de Sant Esteve d'enguany una breu selecció de poesies d'alguns d'aquells poetes, o d'altres que també van viure de prop alguna guerra. Perquè els nostres desitjos de pau i civilitat no sonin formularis ni circumstancials, quan els sabem tan reals i pròxims.

Cant comú

Veni, veni, emmanuel

Veni, O Jesse Virgula;
ex hostis tuos ungula,
de specu tuos tartari,
educ et antro barathri.
Gaude! Gaude! Emmanuel,
Nascetur pro te, Israel!

Veni, veni, O Oriens;
Solare nos adveniens,
Noctis depelle nebulas,
Dirasque noctis tenebras.
Gaude! Gaude! Emmanuel,
Nascetur pro te, Israel!

Veni, Clavis Davidica!
Regna reclude caelica;
Fac iter tutum superum,
Et claude vias inferum.
Gaude! Gaude! Emmanuel,
Nascetur pro te, Israel!

Veniu, veniu, Emmanuel,
i deslliureu el poble d’Israel
que en trist exili alça la veu,
tot esperant el Fill de Déu.
Quin goig! Quin goig! Emmanuel,
per tu naixerà, Israel!

Veniu, veniu, Emmanuel (traducció)

*Veniu, veniu, Emmanuel,
i deslliureu el poble d’Israel
que en trist exili alça la veu,
tot esperant el Fill de Déu.
Quin goig! Quin goig! Emmanuel,
per tu naixerà, Israel!*

*Veniu, o Vara de Jessè;
de l’enemic i el seu poder,
salveu-nos del seu infern,
conduïu-nos al goig etern.
Quin goig! Quin goig! Emmanuel,
per tu naixerà, Israel!*

*Veniu, Aurora d’Orient;
refeu, amb vostre adveniment,
que treu els núvols de la nit,
i de la mort allunya el crit.
Quin goig! Quin goig! Emmanuel,
per tu naixerà, Israel!*

*Veniu, oh vós Clau de David!
Obriu el cel al cor contrit;
feu segur el camí que hi porta,
i de l’infern tanqueu la porta.
Quin goig! Quin goig! Emmanuel,
per tu naixerà, Israel!*

Ave Maria

Ave Maria, gratia plena,
Dominus tecum.
Benedicta tu in mulieribus,
et benedictus fructus ventris tui, Iesus.
Sancta Maria,
ora pro nobis.
Amen.

Ave Maria (traducció)

*Déu vos salve, Maria, plena de gràcia;
el Senyor és amb Vós.
Beneïda sou Vós entre totes les dones,
i beneït el fruit del vostre ventre, Jesús.
Santa Maria,
pregueu per nosaltres,
Amén.*

Poema 1: Pau a la terra de Conrad Ferdinand Meyer

Friede auf Erden

Da die Hirten ihre Herde
Liessen und des Engels Worte

Trugen durch die niedre Pforte
Zu der Mutter mit dem Kind,
Fuhr das himmlische Gesind
Fort im Sternenraum zu singen,
Fuhr der Himmel fort zu klingen:
“Friede, Friede! auf der Erde!”

Seit die Engel so geraten,
o wie viele blut’ge Taten
Hat der Streit auf wildem Pferde,
Der geharnischte vollbracht!
In wie mancher heil’gen Nacht
Sang der Chor der Geister zingend,
Dringlich flehend, leis verklagend:
“Friede, Friede ... auf der Erde!”

Doch es ist ein ew’ger Glaube,
Dass der Schwache nicht zum Raube
Jeder frechen Mordgebarde
Werde fallen allezeit:
Etwas wie Gerechtigkeit
Webt und wirkt in Mord und Grauen
Und ein Reich will sich erbauen,
Das den Frieden sucht der Erde.

Mahlich wird es sich gestalten,
Seines heil’gen Amtes walten,
Waffen schmieden ohne Fährde,
Flammenschwerter fur das Recht,
Und ein kbniglich Geschlecht
Wird erblühn mit starken Söhnen,
Dessen helle Tuben dröhnen:
“Friede, Friede auf der Erde!”

Pau a la terra (traducció)

*Quan els pastors els ramats
deixaren, i el crit de l’àngel
els guia al portal humil
vers la Mare i el seu Fill,
també hi duia els cors celestes
a cantar amb les estrelles,
i els cels, tots, van ressonar:
“La pau, la pau a la terra!”*

*Després que els àngels van caure
quanta sang no ha estat vessada!
La guerra, dalt son corser
enfollit, de mort duu rastre.
Però cada nit de Nadal
el cor deIs benaurats
canta amb veu que dolçament clama:
“La pau, la pau a la terra!”*

*I és que una creença eterna
diu que a fer el mal no ha de caure,
amb gest de vil assassí,
el feble tot temps i sempre.
Un sentiment de justícia
triomfa de crims i basardes
i un reialme bastirà
que vol la pau de la terra.*

*Passa a passa es va formant,
un sagrat disegni regna,
no de mort es forgen armes,
ans de la justícia espases;
i una nissaga reial
florirà amb fills poderosos,
i els clars clarins cantaran:
“La pau, la pau a la terra!”*

Carme Serrallonga

Poema 2: Aquests dos jeuen arran de Paul Éluard

Núvols de Nadal

Els núvols de Nadal no sé què tenen
que són manyacs: no posen
gens de malícia al cel:
pel blau puríssim dolçament s’estenen,
a la llum de la posta suaus s’encenen
i de nit deixen veure algun estel.

Ai, nit que vas passant silenciosa;
ai, núvols blancs que pels estels passeu;

ai, llum que no ets enlloc misteriosa;
ai, portal de Betlem, que ets tot arreu!
Quan me vulgueu donar més alegria
parleu-me dels Nadals ennuvolats,
i veureu com infant que somnia,
que riu a lo que veu amb els ulls aclucats.

Cançó del bon dimoni

Les dotze van tocant
i un dimoni escuat va sol cantant,
patim patam.
Veu pastorets a la muntanya
repiquen timbal, rampataplam,
rampataplam.

El desembre és congelat
i un dimoni escuat està content,
està content.
A Betlem me’n vull anar
jo també m’hi acostaré
no us tireu al damunt i em deixeu
mig difunt,
patim patum.
Anirem cap a Betlem
i a Jesús al pessebre adorarem.

Els pastorets de la muntanya
volen un amic que canti cric cric.
Es miren i es pregunten
si poden confiar en un dimoni escuat.
On el cel és estrellat
el cor no es pot glaçar.
Anirem cap a Betlem i a Jesús adorarem
i el dimoni escuat està content.
I a Betlem esmorzarem i a Jesús adorarem
i el dimoni escuat està content.

Bruc i Galzeran

Bruc i galzeran per guarnir el pessebre
i un trosset de gebre al raig de la font
que tomba cantant. Bruc i galzeran.

Un camí petit vorejat de molsa
i un vailet que espolsa la neu d’un arboç
que viu arraulit. Un camí petit.

Una oca i un gall, el gall de la cua!
que passa i s’afusa brandant tot encès
el màgic plomall. Una oca i un gall.

Trepig de camells. Cada Rei un patge,
portant l’homenatge en copes d’or fi
brodades d’ocells. Trepig de camells.

La mula i el bou i el groc de la palla,
la nit que davalla i el fred de l’hivern
que torna de nou. La mula i el bou.

La llum d’un estel damunt l’establia
i un àngel del Cel a prop de Jesús,
Josep i Maria. La llum d’un estel.

El pobre alegre

Sóc pobre i no envejo la vida del ric,
perquè me la passo molt més divertit.
Si hem de ser pobres, siguem-ho de grat...
jo canto i m’alegro quan Jesús és nat.

Matinet em llevo i me’n vaig a la font,
em rento la cara i em passa la son.
El ric no pot fer-ho perquè no és llevat...
jo canto i m’alegro quan Jesús és nat.

Jo tinc una jupa tota de vellut,
no és ampla ni estreta, però hi cabo tot just.
Ai pobre de mi se m’ha esparracat...
jo canto i m’alegro quan Jesús és nat.

Josep i Maria pobres varen ser.
Maria filava, Sant Josep fuster.
Si hem de ser pobres, siguem-ho de grat.
Jo canto i m’alegro quan Jesús és nat.

Cançó de bressol a la Verge

Quin vent més fred! L’estrella alta
lluu tremolant. contra el meu pit
la teva galta, dorm, mon infant.

Que el món glaçat no t’encomana
ni la seva pobra tremolor.
Dorm. Mon infant; dormiu Senyor.

El vent que allisa l’herba freda
o la remor de les esquelles a la cleda
se us han endut el son, Senyor?

Dormiu, Senyor; en cloent l’ull
us vetllaria l’estel que és sang i diamant.
Dorm, mon Senyor, dormiu, Infant.

Oh tresor meu! Potser us deixonda
la meva llàgrima lliscant.
Em sento una punxada fonda a dins del cor:

Dormiu, Infant; que les espines
que us coronen es tornin blana tebior.
Ah, dorm mon Infant, dormiu Senyor.

Poema 3: Cap a la pau de Herman Hesse

Natus est Nobis

Natus est nobis hodie Salvator
qui est Christus Dominus,
in civitate David
Jacet in praesepio,
Et in coelis regnat.
Alleluja, Alleluja

Avui ens ha nascut (traducció)

Avui ens ha nascut un Salvador
que és el Messies, el Senyor,
a la ciutat de David.

jeu en una menjadora
i regna en el cel.
Al·leluia, al·leluia

El Noi de la Mare/Fum Fum Fum

Què li darem an el Noi de la Mare?
Què li darem que li sàpiga bo?
Li darem panses amb unes balances
Li darem figues amb un paneró.

Què li darem an el Noi de la Mare?
Guaita com dorm el petit infantó.
Què li darem? Què li darem?
Panses i figues, i mel i mató.

Tam patam tam, que les figues són verdes
tam patam tam, que ja maduraran.
Si no maduren el dia de Pasqua
maduraran en el dia de Ram.

A vint-i-cinc de desembre
fum, fum, fum (bis)
Ha nascut un minyonet
ros i blanquet, ros i blanquet;
Fill de la Verge Maria,
n’és nat en una establia.
Fum, fum, fum.

Aquí dalt de la muntanya
fum, fum, fum (bis)
Si n’hi ha dos pastorets
abrigadets, abrigadets;
amb la pell i la samarra,
mengen ous i botifarra.
Fum, fum, fum.

Qui en dirà més gran mentida?
Fum, fum, fum (bis)
Ja en respon el majoral
amb gran cabal, amb gran cabal:
“Jo en faré deu mil camades
amb un salt totes plegades.”
Fum, fum, fum.

Poema 4: *Bach i el sentinella*
de Ivor Gurney

Sicut locutus i gloria

Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini eius in sæcula.

Gloria Patri, et Filio,
et Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio,
et nunc, et semper,
et in sæcula sæculorum.
Amen.

(traducció)

*S’ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.*

*Glòria al Pare, i al Fill,
i a l’Esperit Sant.
Tal com era al principi,
ara i sempre,
pels segles dels segles.
Amén.*

Escolteu, els àngels canten

Escolteu, els àngels canten
Glòria al diví infantó!
Pau al món i confiança
Déu envia el salvador.

Tots els pobles alegrem-nos
Al triomf del cel, juntem-nos
i amb els àngels tots cantem:
Crist és nat a Betlem.

Jesucrist que els cels adoren,
Jesucrist, nostre Senyor,
davalleu de les altures
feu aquí vostra mansió.

Tots els pobles...

Salve! Àngel de la glòria,
Salve! Príncep de la pau,
sou el sol, sou la victòria
Vós sou llum, vós sou cel blau!

Tots els pobles...

Escolteu, els àngels canten
glòria al diví infantó!
Pau al món i confiança
Déu envia el salvador.

Tots els pobles...

Hanget soi

Hanget soi, hanget soi,
jo kevät yli kenttien tuulee.
Rintani lyö, rintani käy,
taas sieltä jo kuohua kuulee.

Hanget soi, hanget soi,
jo loppuvi talven valta.
Pyytehet pursuvi syömessäin
taas vuosien roudan alta.

Hanget soi, hanget soi
ne Suomehen kevättä soittaa
Toivo jo uus, usko jo uus
läpi murheeni muistojen koittaa.

Hanget soi, hanget soi,
ne soittavat Pohjan häitä.
Riemujen leivoset lemmestäin
jo laittavat laulunpäitä.

Hanget soi, hanget soi,
kevät saapuvi tuoksuvn tuulin.
Rintani lyö, rintani käy,
niin jäässä jo olevan luulin.

Canta la neu
(traducció)

*Canta la neu, canta la neu
ja bufa la primavera sobre els camps.
Batega el meu pit, batega el cor,
ja se sent de nou l’ebullició.*

*Canta la neu, canta la neu
acaba el regnat de l’hivern.
De nou els desitjos cremen en el meu pit,
després dels anys de gel.*

*Canta la neu, canta la neu
canta la primavera a Finlàndia.
Nova esperança, nova fe
apareixen rere els tristos records.*

*Canta la neu, canta la neu
canten les noces del Nord.
Les aloses canten d’alegria,
canten llurs versos d’amor.*

*Canta la neu, canta la neu
el dolç aroma de la primavera.
Batega el meu pit, batega el cor,
que ja creia mort de fred.*

The Joiku

El compositor opta per un llenguatge imaginari universalment aplicable com a base. El text té un clar objectiu expressiu i està al servei de la composició, buscant les regularitats primitives de la cançó, tons de veu personals, i pretén produir tensions musicals en l’expressió dels intèrprets.”

Descripció de la idea de la cançó:

El pare canta joik lluny, a les muntanyes. És la cançó del nord, una melodia familiar però d’alguna manera estranya. La vaig aprendre quan era

petit. Hi ha rens a fora. Galopen. Crec que aniré en trineu a l’escola. Si recordo aquest somni l’explicaré a l’escola.

Poema 5: *En molts llocs*
d’aquest món d’Agustí Bartra

Da pacem domine

Da pacem Domine
in diebus nostris
quia non est alius
qui pugnet pro nobis
nisi tu Deus noster,

Dóna pau, Senyor
(traducció)

*Dóna pau, Senyor
als nostres dies
perquè aquí no hi ha ningú
que lluiti per nosaltres
sinó tu, nostre Senyor.*

Bubbles

Bubbles are silent thoughts shining
and floating through the sky.

Bombolles
(traducció)

*Les bombolles són pensaments silenciosos
que brillen i floten pel cel.*

Noël des enfants qui
n’ont plus de maisons

Nous n’avons plus de maisons!
Les ennemis ont tout pris,
Jusqu’à notre petit lit!

Ils ont brûlé l'école et notre maître aussi.
Ils ont brûlé l'église et monsieur
Jésus-Christ!
Et le vieux pauvre qui n'a pas pu s'en aller!

Nous n'avons plus de maisons!
Les ennemis ont tout pris,
Jusqu'à notre petit lit!
Bien sûr! papa est à la guerre,
Pauvre maman est morte
Avant d'avoir vu tout ça.
Qu'est-ce que l'on va faire?
Noël! petit Noël! n'allez pas chez eux,
N'allez plus jamais chez eux,
Punissez-les!

Vengez les enfants de France!
Les petits Belges, les petits Serbes,
Et les petits Polonais aussi!
Si nous en oublions, pardonnez-nous.
Noël! Noël! surtout, pas de joujoux,
Tâchez de nous redonner le pain quotidien.

Nous n'avons plus de maisons!
Les ennemis ont tout pris,
Jusqu'à notre petit lit!
Ils ont brûlé l'école et notre maître aussi.
Ils ont brûlé l'église et monsieur
Jésus-Christ!
Et le vieux pauvre qui n'a pas pu s'en
aller!
Noël! écoutez-nous, nous n'avons plus
de petits sabots:
Mais donnez la victoire aux enfants
de France!
En ce jour si doux...
...le bonheur des cieux ?

Compagnons, sans façons,
Arrachons les bouchons,
À nos amis buvons, trinquons,
Épuisons les flacons,
Festoyons et trinquons,
Au nouvel an, buvons, trinquons !

*Nadals dels infants
que ja no tenen casa
(traducció)*

*Ja no tenim casa!
Els enemics ens ho han pres tot,
fins i tot el nostre llit!
Han cremat l'escola i també el nostre mestre.
Han cremat l'església i el senyor Jesucrist!
I el vell pobre que no ha pogut escapar!*

*Ja no tenim casa!
Els enemics ens ho han pres tot,
fins i tot el nostre llit!
És clar! El pare és a la guerra.
La pobra mare va morir
abans de veure tot això.
I ara què farem?
Nadal!, petit Nadal! No vagis a casa seva,
No hi vagis mai més a casa seva.
Castiga'ls!*

*Venja els infants de França!
Els nens belgues, els nens serbis,
i el nens polonesos també!
I si ens oblidem d'algú, perdona'ns.
Nadal! Nadal! Sobretot cap juguina,
prova de retornar-nos el pa de cada dia.*

*Ja no tenim casa!
Els enemics ens ho han pres tot,
fins i tot el nostre llit!
Han cremat l'escola i també el nostre mestre.
Han cremat l'església i el senyor Jesucrist!
I el vell pobre que no ha pogut escapar!
Nadal! Escolta'ns, ja no tenim esclops:
però doneu la victòria als infants de França!
En aquest dia tan grat...
... no és aquesta la felicitat dels cels?*

*Companys, sense compliments,
arrenquem els taps,
a la nostra salut bevem, brindem,
buidem els flascons
celebrem i brindem,
pel nou any, bevem, brindem!*

*Poema 6: Els morts silenciosos
d'Archibald MacLeish
(Coral a boca closa)*

Cançó de bressol

La mare de Déu vindrà
i li portarà cosetes:
a la butxaca torrons
i a la falda castanyetes.

La mare de Déu vindrà
i li portarà cosetes:
un platet de confitura,
i un tupinet de sopetes.

La Mare de Déu vindrà,
la mare de Déu vindria;
cosetes li portarà
cosetes li portaria.

Les dotze van tocant

Les dotze van tocant
ja és nat el Déu Infant
fill de Maria
ja és nat el Déu Infant
fill de Maria.

El cel és estrellat
el món és tot glaçat
neva i venteja.
El món...

Enmig de fred i neu,
el foc d'amor d'un Déu
els cors desglça.
El foc...

Les bèsties del naixement

Quan les bèsties van saber que
a Betlem havia nat
quan les bèsties van saber que
a Betlem havia nat.
Van a veure el Jesuset, els esclopets
van posar-se,
per a veure el Jesuset van posar-se
els esclopets.

La llebreta molt lleugera ha arribada
la primera
la llebreta molt lleugera ha arribada
la primera.
Porta neules i torrons que en són bons
per la companya
porta neules i torrons, per la companya
són bons.

Ara, ara arriba el gat que va molt
ben pentinat
ara, ara arriba el gat que va molt
ben pentinat.
A la cua hi duu un farcell amb tortells
i confitura
a la cua hi duu un farcell amb confitura
i tortells.

La rateta molt mudada porta
la cua enflocada
la rateta molt mudada porta
la cua enflocada
A les dents duu un formatget
perquè el Jesuset se'l mengi
a les dents duu un formatget per
donar-lo al Jesuset.

El bou, com que va pesant ha estat
l'últim que ha arribat,
el bou, com que va pesant ha estat
l'últim que ha arribat.
Ha portat un vedellet perquè l'infantet
hi jugui,
ha portat un vedellet perquè hi jugui l'infantet.

Poema 7: Humanitat
de Georg Trakl

Santa Nit

Santa nit, plàcida nit!,
els pastors han sentit
l'al·leluia que els àngels cantant
en el món han estat escampant:
El Messies és nat!
El Messies és nat!

Santa nit, plàcida nit!,
ja està tot adormit;
vetlla sols en la cambra bressant
dolça Mare que al Nin va cantant;
dorm en pau i repòs,
dorm en pau i repòs.

Santa nit, plàcida nit!,
el Jesús, tan petit,
és el Déu, Ser Suprem poderós,
en humil petitesa reclòs
per l'home redimit;
per l'home redimit.

Christmas Song

Chestnuts roasting on an open fire,
Jack Frost nipping on your nose,
Yuletide carols being sung by a choir,
And folks dressed up like Eskimos.

Everybody knows a turkey and some
mistletoe,
Help to make the season bright.
Tiny tots with their eyes all aglow
Will find it hard to sleep tonight.

They know that Santa's on his way;
He's loaded lots of toys and goodies on
his sleigh.

And every mother's child is going to spy,
To see if reindeer really know how to fly.

And so I'm offering this simple phrase,
To kids from one to ninety-two,
Although its been said many times,
many ways,
A very Merry Christmas to you

Cançó de Nadal
(traducció)

*Castanyes torrades a la foguera
i el gel que et pessiga el nas,
el cor que canta nades,
i la gent vestida d'esquimals.*

*És sabut que un gall dindi amb vosc
ajuda a fer més brillant l'hivern.
Als infants petits, amb ulls resplendents,
els serà molt difícil dormir aquesta nit.*

*Saben que el Pare Noel ja està en camí
amb el trineu carregat de joguines i llaminadures.
I no hi ha un sol nen que no vagi a espiar,
per veure si el ren de veritat sap volar.*

*Per això ofereixo aquestes senzilles paraules,
als nens entre un i noranta-dos anys.
I encara que tantes vegades i de tantes
maneres sentit,
que tingueu un molt Bon Nadal és el meu desig!*

Poema 8: El poeta com
a heroi de Siegfried Sassoon

Dona nobis pacem
Doneu-nos la pau

Dona nobis pacem
Doneu-nos la pau

Aquest 2015

#etconvidemasomiar

www.palaumusica.cat/etconvidemasomiar
www.orfeocatala.cat/etconvidemasomiar

El noi de la mare

Què li da - rem en el Noi de la Ma - re?
Què li da - rem al fi - llet de Ma - ri - a?
Tam, pa-tam - tam, que les fi - gues són ver - des.

3
Què li da - rem que li sà - pi - ga bo?
Què li da - rem al for - mós In - fan - tò?
Tam, pa-tam - tam, que ja ma - du - ra - ran.

5
Li da - rem pan - ses amb u - nes ba - lan - ces.
Pan - ses i fi - gues i nous i o - li - ves,
Sí no ma - du - ren el di - a de Pas - qua,

7
Li da - rem fi - gues amb un pa - ne - ró.
pan - ses i fi - gues i mel i ma - tò.
ma - du - ra - ran en el di - a de Rams.

Biografies

Josep Vila i Casañas

Director de l'Orfeó Català
i del Cor de Cambra del PMC

És un dels directors de cors més reconeguts de Catalunya i de l'Estat espanyol. La intensa tasca que du a terme en l'àmbit de la direcció coral i en el terreny compositiu li ha valgut un ampli reconeixement de la crítica i el públic.

Des de l'any 1998 és director de l'Orfeó Català. Des del setembre del 2011 és director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i des de l'any 2005 exerceix de professor de direcció de cors a l'ESMUC.

Format amb Manuel Cabero, Lluís Vila, Pierre Cao, Laszlo Heltay, Josep Prats, Johan Duijck i especialment Eric Ericson, ha estat fundador i director durant setze anys del Cor Lieder Càmera de Sabadell, director de la Coral Càrmina de Barcelona i del Coro de Radiotelevisión Española. També ha dirigit altres formacions (Coro Nacional de España, Orfeón Donostiarra, Cor de l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest, Coral Juvenil Nacional Simón Bolívar de Veneçuela, Orquesta de RTVE, OSV, etc.).

Com a pedagog ha impartit cursos i classes magistrals a ciutats com Barcelona, Palma, Lleida, Múrcia, Ljubljana, Budapest, Caracas, Mendoza i Puerto Madryn (Argentina).

Montse Guallar

Actriu

Llicenciada en interpretació i mim i pantomima per l'Institut del Teatre de Barcelona, els seus primers treballs professionals van ser amb Dagoll Dagom representant *Antaviana* i *Nit de Sant Joan*. Estudià *commedia dell'arte* a Venècia amb Carlo Boso. Treballà amb la companyia TAG Teatro di Venezia fent gires per Itàlia i tot Europa.

Ha participat en més d'una vintena d'obres de teatre i treballat amb directors com Alexander Herold, Jérôme Savary, Lluís Pasqual, Calixto Bieito, Lluís Homar, Rosa Maria Sardà, Anna Lizarán, Carme Portaceli, Jordi Mesalles, Elisenda Roca, Joan Luís Bozzo, o Hermann Bonnín, entre d'altres.

També ha treballat en nombroses sèries de televisió com, entre altres, *El cor de la ciutat* i *Infidels* a TV3, i en diverses sèries a Telecinco, Antena 3, i a France TV; i presentat els concursos *Amor a primera vista* i *Lluna de mel*.

En cinema ha participat en pel·lícules com *La teranyina*, *La febre d'or*, *Gràcies per la propina*, *Mal de amores* o *El corazón del guerrero*.

Montse Colomé

Ballarina i coreògrafa

Coreògrafa independent, destaca per la seva gran versatilitat en les arts escèniques. Diplomada en dansa per l'Institut del Teatre de Barcelona, ha treballat en teatre (Comediants, Carles Santos, Teatre Lliure, Teatre Nacional de Catalunya, Piccolò de Milà), òpera (Gran Teatre del Liceu, Capitole de Tolosa de Llenguadoc, Teatro de la Zarzuela, Welsh National Opera, Opéra de Paris, Opéra de Lió), grans esdeveniments (Jocs Olímpics de Barcelona, 1992; Expo de Sevilla, 1992; Expo de Lisboa, 1998; St. Patrick's Festival de Dublín, 1997, 1998 i 1999) i televisió.

Va rebre el Premi de la Crítica 1995 per l'espectacle *Brossa a la porta* i el Premi Nacional de Dansa 2006 a La Caldera, de la qual és membre fundadora.

Els seus últims treballs han estat la direcció del projecte pedagògic *Me-teodansa*, producció del Teatre Kursaal de Manresa; la coreografia per a l'obra *El caballero de Olmedo*, dirigida per Lluís Pasqual al Teatre Lliure de Barcelona, i la coreografia de l'espectacle *100 femmes*, dirigit per Àngels Aymar.

Òscar Dasí

Ballarí i coreògraf

Ballarí i coreògraf amb una llarga trajectòria professional, ha col·laborat amb diversos creadors i companyies d'àmbit nacional i internacional, i també ha desenvolupat les seves pròpies creacions escèniques i projectes de videodansa. També ha treballat per a Comediants i Roseland Musical com a coreògraf i ajudant de direcció en la producció d'esdeveniments de gran format. Des del 1993 forma part del col·lectiu La Porta a Barcelona (Premi Nacional de Dansa de Catalunya 2012), on ha exercit funcions de direcció artística i coordinació de projectes com el Festival Internacional LP, Nits Salvatges, menoslobos o els *Sweets* – atacs d'escena experimental.

Esteve Nabona

Director del Cor Jove
de l'Orfeó Català

Ha estat director del Cor de Cambra Ars Subtilior (1986-1992), Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal (1995-2007), Ensemble Vocal Cambra 16 (1998-2005) i Cor de la Universitat Ramon Llull (2006-2012). Entre els anys 2000 i 2006 va ocupar el càrrec de director assistent del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Actualment compagina la direcció del Cor Jove de l'Orfeó Català amb la del Cor Jove dels Països Catalans. A més a més, és el director de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i del projecte social i educatiu Clavé XXI, que porta el cant coral a entitats i escoles de Ciutat Vella.

En la seva trajectòria com a director, ha ofert concerts arreu dels Països Catalans, Castella, Euskadi, Portugal, França, Itàlia, Bèlgica, Holanda, Luxemburg, Alemanya, Àustria i la República Txeca. També ha dirigit diversos tallers corals arreu de Catalunya, Xile, Illes Canàries, Andalusia i Astúries. Ha dirigit formacions com l'Orquestra de Cambra Terrassa 48, l'Orquestra Barroca Catalana, l'Ensemble Instrumental Cambra 16, Ars Musicae de Mallorca i Orquestra de Cambra Russa de Sant Petersburg.

Buia Reixach i Feixes

Directora del Cor de Noies
de l'Orfeó Català

Nascuda a Torelló (1975), als 6 anys començà els estudis musicals a l'Escola de Música de Torelló. Realitzà estudis de cant amb Cori Casanova, Myriam Alió i Dolors Aldea, amb qui finalitzà el grau superior. Va ser membre de la Capella de Música de Sta. Maria del Mar, ha col·laborat amb Al Ayre Español (E. López Banzo) i forma part del grup La Xantria (Pere-Lluís Biosca). Va estudiar direcció amb Josep Vila i Casañas, Mireia Barrera i Xavier Sans, entre d'altres. Ha estat directora de la Coral Infants Alegres de Torelló, Coral Cervià de Torelló, Coral Serpencanta de Manlleu i el Cordhomes (Osona). Actualment dirigeix els cors de l'Escola de Música de Manlleu, Nàïades-Cor de Noies i és directora del Cor de Noies de l'Orfeó Català des del setembre de 2007.

Glòria Coma i Pedrals

Directora del Cor Infantil
de l'Orfeó Català

Va néixer a Santa Maria d'Oló. Estudià direcció amb Mireia Barrera, Josep Vila i Casañas, Pierre Cao, Johan Duijck i Harry Christophers. Ha realitzat estudis de piano, contrabaix, teatre i dansa, i és llicenciada en cant per l'ESMUC sota el mestratge de Margarida Natividade, amb la qual ha participat en diverses classes magistrals a Bèlgica. Ha dirigit el Cor Infantil Sant Esteve de Castellar del Vallès (primer premi de la X Mostra de la Generalitat de Catalunya), el Cor Jove de l'Escola de Música la Guineu de Barcelona (segon premi del IX Certamen Nacional Infantil i Juvenil d'Havaneres de Torrevella). Ha dirigit cors d'adults, com el Cor Lieder Càmera, del qual assumí la direcció adjunta del 2005 al 2008. Ha actuat com a contrabaixista en diverses agrupacions i com a soprano solista ha interpretat els papers de Barbarina i la Reina de la Nit (Mozart), Lakmé (Delibes), Melissa (Händel), i també ha cantat l'*Stabat Mater* de Pergolesi (Orquestra Barroca Catalana) i *Oratori de Nadal* de Camille Saint-Saëns (Orquestra Ars Musicae de Catalunya), entre d'altres. És professora de cant al monestir de Sant Benet de Montserrat i a l'Orfeó Català. Des del 2008 dirigeix el Cor Infantil de l'Orfeó Català (tercer premi a Cantonigròs).

Glòria Fernández

Directora del Cor Mitjans
de l'Orfeó Català

Va estudiar cant als conservatoris de Tarragona i de Vila-seca amb Mercè Obiols i Charo García, tot finalitzant el grau mitjà amb menció d'honor. Va obtenir el títol de grau superior de direcció coral a l'ESMUC amb Pierre Cao i Johan Duijck.

Va exercir com a professora titulada del mètode pedagogicomusical Jaques-Dalcroze a l'Institut Joan Llongueres de Barcelona.

Actualment canta al cor Arsyes Bourgogne, dirigit per Pierre Cao, i a La Capella Reial de Catalunya, dirigida per Jordi Savall.

Ha dirigit corals com Els Rossinyols de Tarragona, Geriona de Girona, Cor Aura de l'Escola de Música del Palau i Mos Cantars de Tarragona. Actualment és directora del Cor Novaura.

Ha treballat en projectes educatius de l'Escola Coral de l'Orfeó Català per impulsar el cant coral, a Bombai l'estiu del 2010, al Camerun el setembre del 2011 i actualment en el projecte social Clavé XXI des del 2011.

Des del setembre del 2007 és directora del Cor Mitjans de l'Orfeó Català.

Mercè Pi

Directora del Cor Petits
de l'Orfeó Català

Cursà els estudis musicals al Conservatori de Badalona, on obtingué les titulacions professionals de cant i solfeig i el títol superior de pedagogia musical. Amplià els estudis en diversos cursos internacionals de cant. Actualment també realitza estudis de clarinet modern.

Sempre ha compaginat la tasca pedagògica amb la de cantant formant part de diverses formacions corals. Ha estat membre del Cor Lieder Càmera, fundat per Josep Vila, i ha col·laborat amb la Capella de Santa Maria del Mar i el Cor Madrigal.

Des del 1992 és professora a l'EMM de Premià de Mar. I des de l'any 2002 és membre de l'equip pedagògic de l'Escola Coral de l'Orfeó Català com a directora del Cor Petits i professora de llenguatge musical. Ha treballat en projectes educatius de l'Escola Coral per impulsar el cant coral, a Bombai i al Camerun. Des del 2012 col·labora en el projecte social Clavé XXI de l'Escola Coral al Districte de Ciutat Vella de Barcelona.

Orfeó Català

És un dels cors amateurs de referència del país, fundat l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Aquests valors n'han marcat la trajectòria fins a l'actualitat. Té la seu al Palau de la Música Catalana, construït entre el 1905 i el 1908 i declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

Al llarg de la seva història l'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes del panorama internacional, com R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, C. Dutoit o L. Maazel, entre d'altres. Des del 1998 Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

El juny de 2013 l'Orfeó Català va oferir els *Gurrelieder* de Schönberg a la Konzerthaus de Viena, al costat de la Wiener Singakademie, sota la direcció de Kent Nagano, i l'1 de juliol va interpretar el *Requiem* de Gabriel Fauré amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín sota la direcció de Sir Simon Rattle al Palau de la Música Catalana. El febrer de 2014 l'Orfeó va oferir un concert a la sala Gulbenkian de Lisboa amb motiu de la seva reinauguració.

Entre els propers compromisos de l'Orfeó Català cal destacar, l'abril de 2015, el concert al Royal Festival Hall de Londres actuant al costat de la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Choir, sota la direcció de Tomáš Netopil, per interpretar la *Missa glagolítica* de Leoš Janáček. També a Londres, oferirà en solitari un concert de música coral al Cadogan Hall, en el marc del festival Choral at Cadogan!

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre de 2011, Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

La seva versatilitat artística ha estat sempre un dels valors més aplaudits. El seu repertori inclou autors de moltes èpoques, des del Renaixement fins al segle XXI, i abasta formats com la música a cappella i les obres coral-orquestrals i operístiques, essent l'estrena d'obres de compositors actuals una de les seves prioritats. Les seves versions li van valer el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya i el portaren, ben aviat, a col·laborar amb prestigioses orquestres nacionals i internacionals. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional.

Ha estat dirigit per grans mestres com R. Alessandrini, R. Jacobs, J. López Cobos, M. Minkowsky, K. Nagano, J. Pons, S. Rattle i J. C. Spinosi.

Des de l'any 2010, la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO). Ha enregistrat per a diversos segells discogràfics, ràdios i televisions.

Aquesta temporada, el Cor debutarà amb l'Orfeó Català al Royal Festival Hall de Londres (25 d'abril de 2015) actuant al costat de la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Choir, sota la direcció de Tomáš Netopil, per interpretar la *Missa glagolítica* de Leoš Janáček.

Cor Jove de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i està integrat per seixanta tres cantaires de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals van iniciar la formació musical als cors infantils de l'entitat. Fundat l'any 2000 i dirigit per Lluís Vilamajó els primers set anys, actualment Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac el pianista.

El Cor ha treballat amb diversos directors, com Xavier Sans, Javier Busto i Tomàs Grau; i professors de cant, com Dolors Aldea i Francisco Poyato, entre d'altres. També ha col·laborat amb l'organista David Malet i l'orquestra Camera Musicae.

Ha actuat arreu del Principat, a l'Estat i fora de les nostres fronteres: París, Frankfurt i Mainz, entre altres ciutats. Ha participat en festivals, cicles de concerts i concursos. El 2005 va rebre el segon premi en la modalitat de cors de noies del Concurs del Festival Internacional de Música de Cantonigròs. També ha participat en actes culturals diversos. L'any 2002 va col·laborar en l'enregistrament del CD *Cantem aquest Nadal*, el 2004 enregistrà el CD *Viatjant...* –una selecció de cançons tradicionals catalanes, d'altres països i música religiosa– i darrerament ha editat el CD *Germinans* per a Columna Música amb un recull d'obres per a cor de veus blanques i orgue en col·laboració amb l'organista David Malet.

El juny de 2014 estrenà *Els planetes* de Jordi Domènech, obra escrita expressament per al Cor, i l'actual temporada presentarà el projecte *La Venècia de Vivaldi* amb Manel Valdivieso i *Vespres d'Arnadí* en el Cicle Coral Orfeó Català.

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i està integrat per trenta quatre cantaires de setze a vint-i-cinc anys, la majoria de les quals van iniciar la formació musical als cors infantils de l'entitat. Fundat l'any 2000 i dirigit per Lluís Vilamajó els primers set anys, actualment Buia Reixach i Feixes n'és la directora i Josep Surinyac el pianista.

El Cor ha treballat amb diversos directors, com Xavier Sans, Javier Busto i Tomàs Grau; i professors de cant, com Dolors Aldea i Francisco Poyato, entre d'altres. També ha col·laborat amb l'organista David Malet i l'orquestra Camera Musicae.

Ha actuat arreu del Principat, a l'Estat i fora de les nostres fronteres: París, Frankfurt i Mainz, entre altres ciutats. Ha participat en festivals, cicles de concerts i concursos. El 2005 va rebre el segon premi en la modalitat de cors de noies del Concurs del Festival Internacional de Música de Canto-nigròs. També ha participat en actes culturals diversos.

L'any 2002 va col·laborar en l'enregistrament del CD *Cantem aquest Nadal*, el 2004 enregistrà el CD *Viatjant...* –una selecció de cançons tradicionals catalanes, d'altres països i música religiosa– i darrerament ha editat el CD *Germinans* per a Columna Música amb un recull d'obres per a cor de veus blanques i orgue en col·laboració amb l'organista David Malet.

El juny de 2014 estrenà *Els planetes* de Jordi Domènech, obra escrita expressament per al Cor, i l'actual temporada presentarà el projecte *La Venècia de Vivaldi* amb Manel Valdivieso i *Vespres d'Arnadí* en el Cicle Coral Orfeó Català.

Cor Infantil de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i està integrat per cinquanta tres cantaires d'onze a quinze anys. Va ser fundat, i dirigit fins al 2008, per Elisenda Carrasco i Ribot. Des d'aleshores Glòria Coma i Pedrals n'és la directora i Pau Casan el pianista, actuant arreu de Catalunya, l'Estat espanyol i Europa.

Ha col·laborat amb orquestres i cors de prestigi, com ara l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra, Orquestra de Bilbao, Rundfunksinfonieorchester, RIAS Kammerchor, o Monteverdi Choir amb els English Baroque Soloists. També ha treballat amb directors com Erkki Pohjola i Pasi Hyökki, Manuel Valdivieso, Marzio Conti, Juan José Mena, Marek Janowski, Sir J. E. Gardiner, S. Bychkov, Z. Mehta, Víctor Pablo Pérez i Pablo González, entre d'altres.

Ha participat en produccions d'òpera del Gran Teatre del Liceu, ha estrenat *El bosc de Farucàrum* al Teatre Lliure, ha treballat amb la companyia Comediants, i amb el director d'escena Dani Coma en l'espectacle *Encants del món*; ha enregistrat per a Catalunya Música i ha participat en els CD *European Christmas Songs*, *Germanies* de Lluís Llach, *Cantem aquest Nadal* i la cantata *L'assemblea dels infants* de J. A. Amargós, i, en solitari, ha gravat els CD *Encants del món* i *Cançons per a la mainada*.

El 2013 va rebre el tercer premi en la modalitat de cors infantils al Concurs del Festival Internacional de Música de Cantonigròs.

El 2015 interpretarà la banda sonora d'El senyor dels anells amb l'OBC a l'Auditori de Barcelona i el concert *My Favorite Things* en el Cicle Coral de l'Orfeó Català, sota la direcció escènica de Dani Coma.

Cor Mitjans de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i està integrat per quaranta dos nens i nenes de vuit a deu anys. Durant l'estada al Cor els cantaires comencen a treballar regularment el ric repertori coral per a cors infantils i augmenten el compromís amb el cor amb l'assistència a dues sessions d'assaigs setmanals. S'introdueix els cantaires en la tècnica vocal educant la veu, l'actitud corporal i la consciència de la respiració, necessàries per cantar. Combinen els assaigs amb dues sessions setmanals de llenguatge musical per aprendre les bases de la lectura i escriptura musicals.

Participen regularment en concerts al Palau de la Música Catalana juntament amb els altres cors de l'Escola Coral, i també tenen la seva activitat pròpia dins i fora del Palau, participant en intercanvis amb altres corals de Catalunya.

Cor Petits de l'Orfeó Català

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i està integrat per vint-i-set nens i nenes de sis a set anys. És una etapa en què els cantaires comencen la formació en el món de la veu i la música. A partir de cançons, exercicis i jocs es busca i es treballa l'extensió de la veu, la seva lleugeresa, l'afinació i el reconeixement auditiu des de l'escolta i la imitació.

És en aquest període que els nens s'eduquen en el ritme, la pulsació i l'expressivitat musical a través del cant, la dansa i l'escenificació de les cançons, i es fomenta que els cantaires es familiaritzin amb la respiració i tinguin consciència corporal.

Treballen dividits en dos grups segons l'edat: Petits 1, amb sis anys, i Petits 2, amb set anys, per rebre una formació específica i acurada segons la seva maduresa. Aquestes sessions es fan al Palau de la Música Catalana i el Cor té l'oportunitat d'actuar tres cops l'any en aquest escenari amb la resta de cors de l'Escola Coral: en el Concert d'Any Nou, el Concert de fi de curs i el Concert de Sant Esteve. També s'organitzen activitats fora del Palau, així com concerts, intercanvis amb altres corals i un cap de setmana de treball.

Castellers de Vilafranca

Els Castellers de Vilafranca són una institució cultural i esportiva catalana que té com a principal objectiu fer castells. Són una organització sense ànim de lucre i tenen la consideració d'entitat d'interès públic.

La Colla es va fundar el 1948, fruit de la gran afició, tradició i arrelament del fet casteller a Vilafranca del Penedès, que es remunta als temps del Ball de Valencians (s. XVIII) precursor dels castells actuals.

Actualment formen part de la Colla més de quatre-cents castellers i castelleres, de totes les edats, de forma lliure i voluntària sense cap tipus de distinció social, política, cultural o religiosa.

Són una de les entitats més importants i de més projecció de Vilafranca del Penedès i han representat el país i la cultura catalana en nombroses ocasions a l'estranger. Compten amb el suport de més de cinc-cents socis, i la col·laboració de diverses institucions públiques i privades. A més de les actuacions castelleres, també organitzen altres activitats culturals, esportives, educatives, socials i gastronòmiques obertes a tothom.

La tasca que han dut a terme al llarg de seixanta anys ha estat reconeguda per l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès amb la concessió de la *Medalla de la Vila*, i amb la *Creu de Sant Jordi* concedida per la Generalitat de Catalunya.

Aquest 2015 et convidem a somiar

www.palaumusica.cat/etconvidemasomiar

www.orfeocatala.cat/etconvidemasomiar

L'Escola Coral rep el mecenatge de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
ARTES ESCENICAS